

fig. bekendt med den, hvis de interessere sig videre for dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet gjaldt dengang Metropolitansskolen og Seminarierne. Det er ganske vist, at man her i Folkethinget var meget tilbøielig til at optage en saadan Bestemmelse, men i det andet Thing blev det bestemt fastholdt, at medens Landsthingets Stilling ligeoverfor Finantsloven med Hensyn til selve Bevillingsbeløbene, med Hensyn til den materielle Del af Loven, var den, at det i det Hele taget maatte gaa ind paa, hvad Folkethinget havde bestemt, maatte Landsthinget desto stærkere holde paa, at man ikke ved at optage saadanne Anmærkninger, uagtet Ministeren bestemt og afgjort satte sig derimod, skulde indbringe noget helt Andet i Finantsloven og komme ind paa andre Omraader, end hvad der gjaldt for det enkelte Aar, saaledes at man foregreb Bestemmelser for kommende Aar. Lovforslaget kom da tilbage her i Thinget, og det blev da med stor Majoritet vedtaget her, at den paagjældende Bestemmelse skulde gaa ud. Jeg skal lade staa hen, om Thinget skulde søle særlig Tilbøielighed til at fremkalde en lignende Konflikt, naar det troede, at der var særlig Opfordring dertil, men jeg kan ikke tro, at Folkethinget vil finde Opfordring dertil i det foreliggende Tilfælde. Jeg skal, ligesom jeg tidligere har gjort i Udvalget, med Fornøielse her give en nærmere Forklaring af mit Forhold til Sagen. For det Første tror jeg at kunne gjøre Regning paa det Omkomme, med Hensyn til den nye Skolelovs Gjennemførelse, at jeg vil søge at gennemføre den paa en Maade, som kan blive tilfredsstillende, og saaledes, at den ikke i en eller anden Retning, skal fremkalde en stærkere Kritik end nødvendigt; at maasse ikke nogen Anden end jeg er mere kaldet til at søge dette bragt frem, vil man dog maasse indrømme mig. Dernæst skal jeg tilføie, hvad jeg tror, man her maa lægge nogen Vægt paa, at jeg, efterat Loven nu er kommen ud, i betydeligt Omfang har undladt at besætte de Embeder, som ere blevne ledige, ja jeg har ikke alene ikke ansat fast, men i

siste Skoleaar har jeg aldeles undladt at besætte 3 Adjunktposter, som jeg var ligesvem berettiget til at besætte, hvorimod jeg har søgt at erstatte Manglerne ved midlertidige Arrangements i Skolen og ved Hjælp af Ertrattimer i Forventning af, at det nye Aar vilde medføre Nedsættelse i Klassernes Antal. Jeg anser ikke dette for nogen Fortjeneste, men det var min Opfattelse af Loven og af den Tanke, hvorfra man gik ud, hvorhos jeg ønskede at være saa fri som mulig og saa lidt som muligt at behyrde selve Skolefonden, eller Staten — hvad man nu vil kalde det — med Udgifter. Dette er et Faktum, som foreligger. Jeg har dernæst erklæret, at jeg kun, hvor der skulde være særlig Anledning dertil, vilde give en ny indtrædende Lærer fast Ansættelse. Jeg kan ikke ubetinget forpligte mig i saa Henseende, thi der kan være Tilfælde, hvori det er i Skolens egen Interesse og vigtigt for dem at faae en udmærket Lærer, som ikke vil indlade sig derpaa, medmindre han har Udsigt til fast Ansættelse; men den Afgang, som Lærerne nu ifølge kongelig Resolution have til efter et Aars Konstitution, at blive fast ansatte, betragter jeg ikke som hindende Regel efter det forandrede Forhold, der er kommet frem. Saaledes er min Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg maa nu overlade til Thinget, om det desuagtet vil optage en Bestemmelse, som jeg bestemt erklærer ikke at kunne gaa ind paa, og som ganske vist ikke kan føres igennem uden en Konflikt, som jeg ikke kan finde, der under disse Forhold er Anledning til at ville fremkalde. — Jeg kommer nu til et Par mindre Forslag, som ere stillede af hele Udvalget. Uagtet jeg har befundet mig i det heldige Tilfælde i de fleste Punkter at være i Overensstemmelse med Udvalgets Flertal, er der dog nogle enkelte, som jeg vilde ønske, man ikke havde draget frem, og hertil henregner jeg disse to, ikke fordi de have stor Betydning — de ville sikkert ikke fremkalde nogen Konflikt — men fordi jeg ikke synes, de ere ret passende her. Jeg sigter naturligvis til Nedsættelsen